

Amerike. Da je mož premožen, ni slutil do tistikrat nihče, zakaj živel je skromno in sam zase poleg sina. Kolikor je manjkalo, se je dobilo na posodo.

Trgovina je nenadoma vzcvetela. Burlatti je samoobsebi stopil v ozadje in porojena je bila skoro nova in prva velika slovenska tvrdka. Ta dogodek se je obhajal med Slovenci na najslovesnejši način. Bil je dalekoviden mejnik, ki je iz njega izvirala moč in ki so iz njega črpali zaupanje v nadaljne uspehe vsi misleči narodni krogi.

Pri tej slavnosti je bil navzoč razen vsega trgovskega osebja z mladim Švaro vred tudi gostilničar Zega s Koprive. Velikemu možu se je svetil obraz v radosti in navdušenju, ko je sprožil napitnico in jo končl z besedami:

„Kako sem vam že rekel, ko ste prvič prestopili prag moje hiše? Visoki in smeli so vaši načrti, gospodine. Kaj, če bi se res kedaj uresničili? Prav imate, predvsem učenje in natančno poznanje stroke, potem pridnost in varčnost, premišljena podjetnost in podlaga je ustvarjena. Vse je bilo pri vas in zraven je še pristopila sreča, ki je vsakemu junaku mila. Trčim torej z vami in z vsemi, da bi začeto delo raslo in se razcvitalo, da bi zraslo v velikansko drevo, pod čigar vejami nam bi bilo dobro biti. Živeli Slovenci!“ ...

Fl. Golar:

Božič.

Njiva in livada spita,
s srebrnino vsa ovita,
kot v plenica! dete spi;
mrzle božje so oči. —
O Božiču vsi veseli
siromaki bodo peli:

Dobri, sveti otročiček,
tebe greje siv osliček,
zvezda ti iz glave rase, —
oj, ne misli samo nase,
mesto mraza daj nam kruha
in obleci potepuha!

